

საქმე № 33-310-160-1344448

საქმე N3ბ/2951-19

განჩინება
საქართველოს სახელით
I შესავალი ნ ა წ ი ლ ი

10 მარტი, 2020 წელი
ქ.თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლო
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა

მოსამართლე - გია ბერაია
სხდომის მდივანი - ნატო ხვთისავერიშვილი

აპელანტები (მოსარჩელები) - ვ-----თ (ვ-----თერ) პ-----ი, ლ---ნ გ-----ი;
წარმომადგენელი - თ-----ი;

მოწინააღმდეგე მხარე (მოპასუხე) - სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული
სააგენტო;
წარმომადგენელი - უ-----ი;

მესამე პირი - გ-----ი;
წარმომადგენლები - ვ-----ე, ლ-----ე;

მესამე პირი - ნ-----ი;
წარმომადგენელი - ლ-----ე;

მესამე პირები - დ-----ნი, ნ-----ი, ა---შ პ-----ი;

დავის საგანი - ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობა;

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2--9 წლის 0- მარტის გადაწყვეტილება

აპელანტების მოთხოვნა - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2--9 წლის 0- მარტის გადაწყვეტილების

გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილებით სარჩელის დაკმაყოფილება

II ა ლ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი

1. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება:

1.1. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2--9 წლის 0- მარტის გადაწყვეტილებით ვ-----თ პ-----ის და ლ---ნ გ-----ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

1.2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით დადგენილი ფაქტები:

1955 წლის 3 დეკემბრის გადაწყვეტილების თანახმად, მოსარჩელე ა----კ გ-----ს ძე პ-----ს უარი ეთქვა მოპასუხე ა----ლ ხ-----ს ეზოს ფართობზე 7- კვ.მ ფართობის ჩამოკლებაზე და მასზე გადაცემაზე. გადაწყვეტილებაში მითითებულია, რომ რაისაბჭოს კომუნალური განყოფილების მიერ გაცემული ცნობის მიხედვით მოპასუხეს არ აქვს მისაკუთრებული მათი ეზოს ნაწილი. მოპასუხის ეზოს ნაწილი არის მოსარჩელის მხარეზე;

დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილებით (საქმე N----4) ნ-----ა ხ-----ს სარჩელი დაკმაყოფილდა ქ. თბილისის მერიის ტექნიკური აღრიცხვის არქივის სამსახურს დაევალა შეიტანოს შესაბამისი ცვლილება და ნ-----ა ხ-----ს სახელზე აღირიცხოს ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ მიწის ნაკვეთი.

დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 2-----ს განჩინებით, ამავე სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილების მე-2 პუნქტი განიმარტა შემდეგნაირად: „დაევალოს ქ. თბილისის მერიის ტექნიკური აღრიცხვის არქივის სამსახურს შეიტანოს შესაბამისი ცვლილება და ნ-----ა ხ-----ს სახელზე აღირიცხოს ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 6-----მ-ზე არსებული ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები, რომელიც განთავსებულია 5-- კვ.მ მიწის ფართობზე.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2----ს განჩინებით ნ-----ა ხ-----ს შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა და 2-----ს განჩინებაში დაშვებული უსწორობა გასწორდა იმგვარად, რომ განჩინების მე-2 პუნქტში მითითებული - „ნ-----მ-ზე არსებული ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები“ - შეიცვალა და ჩამოყალიბდა შემდეგნაირად: „5-- კვ.მ მიწის ფართი, რომელზეც

განლაგებულია ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები, რომლებიც არის ნ-----მ მიწის ფართის შემადგენელი ნაწილი.”

ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემების საფუძველზე ირკვევა, რომ ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და მასზე დამაგრებული ლიტერი „ა“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ბ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ვ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ე“ (დამხმარე) და ლიტერი „დ-კ-ვკ“ (დამხმარე) აღრიცხულია ნ-----ა ხ-----ს, ე---- გ-----ისა და ტ-----ას თანასაკუთრებად;

საჯარო რეესტრიდან 20-4 წლის 7 აპრილის ამონაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი, მდებარე: თბილისი, ს-----ი, მიწის სარეგისტრაციო N1.1-1.1--0-5, ფართობი 6-- კვ.მ, გ-----ს ქუჩა N3-, საკუთრების უფლებით აღრიცხულია ნ-----ა ხ-----ს და სახლთმფლობელობის თანამესაკუთრეთა საერთო საკუთრებაში. შენობა-ნაგებობები საერთო სასარგებლო ფართობით 205,16 კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი ფართობი 1----- კვ.მ) - აქედან შენობა-ნაგებობები N1, N3, N4, N7 საერთო სასარგებლო ფართობით 1----- კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი ფართობი 86,33 კვ.მ) ნ-----ა ხ-----ს (დაბ. 0-0-1944 წ.) საკუთრება, ხოლო შენობა-ნაგებობები N5 და N6 უფლების დამადასტურებელი საბუთის გარეშე. უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტად მითითებულია, 1994 წლის 3-დეკემბერს სანოტარო წესით დამოწმებული ანდერძისმიერი მემკვიდრეობის უფლების მოწმობა (რეესტრის N2-1293), დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილება (საქმე N-----4), დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 20-4 წლის 9 მარტის განჩინება (საქმე N3/1---) და ქ. თბილისის ტექაღრიცხვის სამსახურის მიერ 20-3 წლის 8 მაისს გაცემული საინვენტარიზაციო გეგმა;

20-9 წლის 11 ივნისს გაცემული სამკვიდრო მოწმობის თანახმად, გ-----ი არის 20-8 წლის 24 ნოემბერს გარდაცვლილი ნ-----ა ხ-----ს კანონისმიერი მემკვიდრე მეორე რიგის მემკვიდრეთა წრიდან - და. მან საკუთრებაში მიიღო ნ-----ა ხ-----ს სამკვიდრო ქონება (უძრავი ქონება შენობა-ნაგებობებით N1, N3, N4, N7, საერთო სასარგებლო ფართობით 1-8.51 კვ.მ, თავის წილ კუთვნილ მიწის ნაკვეთით) მდებარე თბილისი, გ-----ს ქ. N3--ში;

2--- წლის 11 ოქტომბერს ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენელმა განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საკუთრებად აღიარებულ საკარმიდამო მიწაზე, მდებარე თ-----ს ქ. N3- და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას თან ერთვოდა: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, მომსახურების საფასურის გადახდის საბუთი,

სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია საქმეზე N8-----0, მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, ელ. კერსია.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 11 ოქტომბრის N8-----03 გადაწყვეტილებით შეჩერდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ 3-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადებაზე. დაინტერესებულ პირს განემარტა, რომ წარდგენილი მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზის ქაღალდის კერსია არ შეიცავდა დაინტერესებული პირის ხელმოწერას. შესაბამისად, წარსადგენი იყო მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, რომელიც ხელმოწერილი იქნებოდა, როგორც უფლებამოსილი, ასევე დაინტერესებული პირის მიერ.

2--- წლის 18 ოქტომბერს ვ-----თერ 3-----ის მიერ დამატებით წარდგენილ იქნა საკადასტრო აზომვითი ნახაზი.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 20 ოქტომბრის N8-----05 გადაწყვეტილებით განახლდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ 3-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადებაზე.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 20 ოქტომბრის N8-----06 გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილდა ვ-----თერ 3-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადება.

2--- წლის 20 ოქტომბრის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, თ-----ს ქ. N3-, (ს.კ. 0-1-0-1--0--, დაზუსტებული ფართობი 433.0- კვ.მ, შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი N1, N2, N3, N4, N5) საკუთრების უფლებით 2--- წლის 20 ოქტომბერს აღირიცხა ვ-----თერ 3-----ის (სახლთმფლობელობის თანამესაკუთრე) სახელზე. კერძოდ, მის საკუთრებაში აღირიცხა $\frac{1}{2}$ ნაწილი. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტად მითითებულია ქ. თბილისის ისნის რაიონის სასამართლოს 1-----ილება;

2--2 წლის 28 სექტემბერს გ-----მა განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს (განცხადების რეგისტრაციის N882--26---) და მოითხოვა სასამართლოს გადაწყვეტილებების საფუძველზე სათანადო ცვლილებების შეტანა გეგმაში, კერძოდ მომხდარიყო მის სახელზე ერთი მეტრი სიგანის და 3- მეტრი სიგრძის მიწის ფართის (მეზობელ ვ-----ის მხარეს) აღრიცხვა და აღნიშნული ცვლილების შესაბამისად ქ. თბილისში გ-----ს ქ. N3--ში მის სახელზე აღრიცხულიყო 6-----მ მიწის ფართი. მხარემ განცხადებას დაურთო სასამართლოს გადაწყვეტილებები, საინვენტარიზაციო გეგმა და სამკვიდრო მოწმობა;

2--5 წლის 31 მარტს ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენელმა მ-----ა პ-----მა განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა უძრავ ნივთზე (მდებარე: თბილისი, თ-----ს ქ. N3-) რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას თან ერთვის: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, წარმომადგენლობის დამადასტურებელი დოკუმენტი, აზომვითი ნახაზი და ელ. ვერსია;

ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემებით, ქ. თბილისში, თ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და მასზე დამაგრებული ლიტერი „ა“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ბ“ (საცხოვრებელი) და ლიტერი „გ-ვ-ვ-ვც“ (სათავსოები) აღრიცხულია ვ-----თერ პ-----ისა და ნ----კ გ-----ის თანასაკუთრებად.

ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემებით, ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და მასზე დამაგრებული ლიტერი „ა“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ბ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ვ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ე“ (დამხმარე) და ლიტერი „დ-ვ-ვც“ (დამხმარე) აღრიცხულია ნ-----ა ხ-----ს, ე---- გ-----ისა და ტ-----ას თანასაკუთრებად;

2--5 წლის 7 ოქტომბრის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, თ-----ს ქ. N3-, ს.კ. 0-1-0-1--0--, დაზუსტებული ფართობი 433 კვ.მ. საკუთრების უფლებით 2--5 წლის 7 ოქტომბრიდან აღირიცხა ვ-----თერ პ-----ისა და ლ---ნ გ-----ის სახელზე. თითოეულ პირზე რეგისტრირებულია 1/2 წილი. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტებია: ქ. თბილისის ი-----8 გადაწყვეტილება, 2--5 წლის 3- სექტემბერს გაცემული N1----- სამკვიდრო მოწმობა, 1986 წლის N0-21-7 სააღრიცხვო ბარათი;

გ-----ის წარმომადგენელმა 2--5 წლის 2 დეკემბერს განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა უძრავ ნივთზე რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3- და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას თან ერთვის: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, ელ. ვერსია, სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 14 დეკემბრის N882--56-----06 გადაწყვეტილებით, რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების

რეგისტრაციის თაობაზე გ-----ის მოთხოვნა დაკმაყოფილდა.

2--5 წლის 14 დეკემბრის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონებაზე, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3-, (ს.კ.0-1-0-1--0-5, დაზუსტებული ფართობი 6--0- კვ.მ, შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი N1, N2, N3, N4, N5, N6, N7) რეგისტრირებულია ა-----ს (6-- კვ.მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა N2 (ლიტ „ვ“) საერთო ფართით 82.75 აქედან 40 კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი 3- კვ.მ სარდაფი 10 კვ.მ), დ-----ს (6-- კვ.მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა N2 (ლიტ „ვ“) საერთო ფართით 82.75 აქედან 32/62 ნაწილი) და გ-----ის (6-----მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობები N1, N3, N4 და N7 საერთო სასარგებლო ფართობით 1-8.51 კვ.მ) საკუთრების უფლება (ს.ფ. 232, 231, 272, 279-280, 298 ტ. I);

სსიპ ლ---ნ სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2--5 წ. 22 დეკემბრის N50-66507-5 ექსპერტიზის დასკვნიდან ირკვევა, რომ მ-----ა პ-----ის 05.11.2--5. განცხადებაზე პასუხის გასაცემად საჭირო იყო ქ. თბილისში, თ-----ს ქ. N3--ში და გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე სახლთმფლობელობებში აზომვითი სამუშაოების ჩატარება. ექსპერტიზის ჩატარების მიზნით, 2--5 წლის 16 დეკემბერს ექსპერტი იმყოფებოდა აღნიშნულ მისამართზე და ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მცხოვრებმა ხ-----ების ოჯახმა არ შეუშვათ მათ მიერ დაკავებულ ფართში აზომვითი სამუშაოების ჩასატარებლად. შესაბამისად, შეუძლებელი გახდა საინჟინრო-ტექნიკური ექსპერტიზის დასკვნის წარდგენა (ს.ფ. 81-84, ტ. I);

2--5 წლის 24 დეკემბერს ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენელმა მ-----ა პ-----მა განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა უძრავ ნივთზე (მდებარე: თბილისი, თ-----ს ქ. N3-) რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას თან ერთვის: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, დოკუმენტაცია (882--51-8924), ექსპერტიზის დასკვნა.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57---2-03 გადაწყვეტილებით ვ-----თერ პ-----ის 2--5 წლის 24 დეკემბრის განცხადებაზე შეჩერდა სარეგისტრაციო წარმოება. დაინტერესებულ პირს ეცნობა, რომ განცხადებაზე თანდართული საკადასტრო აზომვითი ნახაზის საფუძველზე ხდებოდა ზედდება საჯარო რეესტრში უკვე რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან. შესაბამისად, წარსადგენი იყო კორექტირებული საკადასტრო აზომვითი ნახაზი და მისი ელ. ვერსია. ასევე წარსადგენი იყო სათანადო წესით დამოწმებული თანამესაკუთრეთა ურთიერთშეთანხმება

განცხადებაზე თანდართული საკადასტრო აზომვითი ნახაზის საფუძველზე უძრავ ნივთზე რეგისტრირებულ უფლებებში ცვლილების რეგისტრაციასთან დაკავშირებით;

2--6 წლის 26 იანვარს ვ-----თერ პ-----ისა და ლ---ნ გ-----ის წარმომადგენელმა თ-----იმ N1---4/1- ადმინისტრაციული საჩივრით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და მოითხოვა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57---2-03 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობა.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 28 იანვრის N17-53 გადაწყვეტილებით, ვ-----თერ პ-----ისა და ლ---ნ გ-----ის წარმომადგენელთა ვ-----კის განესაზღვრა 5-დღიანი ვადა ხარვეზის აღმოფხვრის მიზნით, კერძოდ წარმომადგენლობის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარმოსადგენად და ლ---ნ გ-----ის ნაწილში ადმინისტრაციული საჩივრის მოთხოვნის დასაზუსტებლად.

2--6 წლის 2 თებერვალს თ-----იმ N1-207/1- განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და განმარტა, რომ ის 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57---2-03 გადაწყვეტილებას ასაჩივრებს მხოლოდ ვ-----თერ პ-----ის სახელით. ასევე წარადგინა სათანადო რწმუნებულება ;

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 იანვრის N882--57---2-04 გადაწყვეტილებით შეწყდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ პ-----ის 2--5 წლის 24 დეკემბრის განცხადებაზე, ვინაიდან სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების ვადაში არ იქნა წარდგენილი შეჩერების საფუძვლის აღმოფხვრის დამადასტურებელი დოკუმენტი;

ა-----ს 2--6 წლის 3 თებერვლის ნოტარიულად დამოწმებული ხელწერილის თანახმად, იგი ადასტურებს, რომ მას საკუთრებაში ერიცხება თბილისში, გ-----ს ქ. 3--ში ს.კ. 0-1-0-1--0-5 უძრავი ქონება. საკადასტრო აზომვითი ნახაზის მიხედვით, აღნიშნული უძრავი ქონება შეჭრილია მომიჯნავე მიწის ნაკვეთის საზღვრებში, რომელიც მდებარეობს თბილისში, თ-----ს ქ. 3--ში, ს.კ. 0-1-0-1--0-5. შესაბამისად, ა---შ ო-----ი თანხმობას აცხადებს, გასწორდეს დარღვეული საზღვრები არსებული კედლის მიჯნამდე.

დ-----ს 2--6 წლის 4 თებერვლის ნოტარიულად დამოწმებული ხელწერილის თანახმად, იგი ადასტურებს, რომ მას საკუთრებაში ერიცხება თბილისში, გ-----ს ქ. 3-- ში ს.კ. 0-1-0-1--0-5 უძრავი ქონება. საკადასტრო აზომვითი ნახაზის მიხედვით, აღნიშნული უძრავი ქონება შეჭრილია მომიჯნავე მიწის ნაკვეთის საზღვრებში, რომელიც მდებარეობს თბილისში, თ-----ს ქ. 3--ში, ს.კ. 0-1-0-1--0-5. შესაბამისად, დ----- თანხმობას აცხადებს,

გასწორდეს დარღვეული საზღვრები არსებული კედლის მიჯნამდე;

2--6 წლის 25 თებერვალს თ-----ის 26.0-2--6 წ. ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში გამართულ ზეპირი მოსმენის სხდომაზე თ-----იმ წარადგინა ა-----ს 03.02.2--6 წ. ხელწერილი და დ-----ს 04.02.2--6 წ. ხელწერილი;

2--6 წლის 26 თებერვალს ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენელმა თ-----იმ N3---/1- ადმინისტრაციული საჩივრით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და მოითხოვა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 იანვრის N882--57---2-04 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობა და ს.კ. 0-1-0-1--0-5-ით რეგისტრირებულ უძრავ ქონებაზე რეგისტრაციის ბათილად ცნობა გადაფარვის ნაწილში.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 4 მარტის N52299 გადაწყვეტილებით თეა კ-----კის უარი ეთქვა 26.02.2--6 წ. N3---/1- ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვაზე ს.კ. 0-1-0-1--0-5-ით რეგისტრირებულ უძრავ ქონებაზე რეგისტრაციის ბათილად ცნობის მოთხოვნის ნაწილში და დაუბრუნდა წარდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრის ასლი.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 18 მარტის N65767 წერილით ვ-----თერ პ-----ისა და ლ---ნ გ-----ის წარმომადგენელ - თ-----ის, დიანა აბრამიანს, გ-----სა და ა---შ ო-----ს ეცნობათ, რომ ქ. თბილისში, თ-----ს ქ. N3--ში მდებარე უძრავი ნივთების (ს.კ. 0-1-0-1--0-- და ს.კ. 0-1-0-1--0-5) ადგილზე დათვალიერება ჩატარდება 2--6 წლის 24 მარტს 15 საათზე. დაინტერესებული მხარის გამოუცხადებლობა ვერ დააბრკოლებს დათვალიერების ჩატარებას.

ადგილზე დათვალიერების შედეგად აიგეგმა ს.კ. 0-1-0-1--0-- და ს.კ. 0-1-0-1--0-5 კოდებით რეგისტრირებულ უძრავ ნივთებს შორის არსებული ტერიტორია ს.კ.0-1-0-1--0---ით რეგისტრირებული უძრავი ნივთის მხრიდან, მომზადდა ადგილზე დათვალიერების ოქმი და გადაღებულ იქნა ფოტომასალა ;

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 მარტის N7--- გადაწყვეტილებით არ დაკმაყოფილდა ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენლის თ-----ის 2--6 წლის 26 იანვრის N1---4/1- და 2--6 წლის 26 თებერვლის N3---/1- ადმინისტრაციული საჩივრები საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 9 თებერვლის N2--- და 2--6 წლის 7 მარტის N5280- გადაწყვეტილებებით განსაზღვრულ ნაწილებში;

ნა---ლი ს-----ს 2--6 წლის 14 აპრილის ნოტარიულად დამოწმებული განცხადების თანახმად, იგი ადასტურებს, რომ მას საკუთრებაში ერიცხება თბილისში, გ-----ს ქ. 3--ში ს.კ. 0-.1-.0-.1--.0-5 უძრავი ქონება. საკადასტრო აზომვითი ნახაზის მიხედვით, აღნიშნული უძრავი ქონება შეჭრილია მომიჯნავე მიწის ნაკვეთის საზღვრებში, რომელიც მდებარეობს თბილისში, თ-----ს ქ. 3--ში, ს.კ. 0-.1-.0-.1--.0--. შესაბამისად, განმცხადებელი თანხმობას აცხადებს, გასწორდეს დარღვეული საზღვრები არსებული კედლის მიჯნამდე);

2--6 წლის 18 აპრილის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3-, ს.კ. 0-.1-.0-.1--.0-5, დაზუსტებული ფართობი 6-----მ. საკუთრების უფლებით 2--6 წლის 18 აპრილიდან აღირიცხა გ-----ის, დ-----სა და ნა---ლი ს-----ს სახელზე. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტებია: დიდუბე- ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 09.03.20-4 წ. განჩინება საქმეზე N3/1---; ქ. თბილისის ტექაღრიცხვის სამსახურის 08.05.20-3 წ. გაცემული საინვენტარიზაციო გეგმა; N090-82524 სამკვიდრო მოწმობა, დამოწმებული 11.06.20-9 წ.; უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება N1---51- დამოწმებული 14.04.2--6 წ.; დიდუბე- ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 19.09.20-3 წ. გადაწყვეტილება საქმეზე N----4; სესხის, იპოთეკისა და უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება N1-----8 დამოწმებული 16.03.2--5 წ.; 2-----ს N----4-03 განჩინება, თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია.

საჯარო რეესტრიდან 2--6 წლის 24 მაისის ამონაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3-, ს.კ. 0-.1-.0-.1--.0-5, დაზუსტებული ფართობი 6-----მ. საკუთრების უფლებით 2--6 წლის 24 მაისიდან აღირიცხა გ-----ის, გ-----მ რ-----სა და ნა---ლი ს-----ს სახელზე. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტებია: სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება N1-----2, დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 09.03.20-4 წ. განჩინება საქმეზე N3/1---; დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 19.09.20-3 წ. გადაწყვეტილება საქმეზე N----4, განკარგულება NA16--7074-0-3/0-1 დამოწმებული 19.05.2--6, უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება N1----51- დამოწმებული 14.04.2--6, თბილისის ტექ.აღრიცხვის სამსახურის მიერ გაცემული 20-3 წლის 8 მაისის საინვენტარიზაციო გეგმა, განჩინება საქმეზე N----4-03 20-6 წლის 4 ოქტომბერს, N090-82524 სამკვიდრო მოწმობა დამოწმებული 11.06.20-9 წ. ;

სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--7 წლის 25 აპრილის NA1-0-1943-0--/0-1 განკარგულებით, მოვალე ნა---ლი ს-----ს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქუჩა N3-, 107 კვ.მ ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა N2 (ლიტ. „ვ“) საერთო

ფართობი 82.75 კვ.მ აქედან 40 კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი 3- კვ.მ და სარდაფი 10 კვ.მ) ს.კ. 0-1-0-1--0-5 - შემძენი 2--7 წლის 20 აპრილს გამართულ იძულებით საჯარო აუქციონზე გახდა ა----შ პ-----ი.

2--7 წლის 26 აპრილს ა----შ პ-----მა განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა იძულებითი აღსრულება უძრავ ქონებაზე, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქუჩა N3- და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას თან ერთვის: პირადობის ასლი და საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტი.

სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--7 წლის 1 მაისის N882--7335909-03 გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილდა ა----შ პ-----ის 2--7 წლის 26 აპრილის განცხადება და გაიცა შესაბამისი ამონაწერი.

საჯარო რეესტრიდან 2--7 წლის 1 მაისის ამონაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3-, ს.კ. 0-1-0-1--0-5, დაზუსტებული ფართობი 6--0- კვ.მ. საკუთრების უფლებით 2--7 წლის 1 მაისიდან აღირიცხა ა----შ პ-----ის, გ-----ისა და დ-----ს სახელზე;

1.3. დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

პირველი ინსტანციის სასამართლოს მითითებით, საქმეში წარმოდგენილი 20-4 წლის 7 აპრილის სარეგისტრაციო ჩანაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი, მდებარე: თბილისი, გ-----ს ქუჩა N3-, (ს-----ი, მიწის სარეგისტრაციო N1.1-1.1--0-5, ფართობი 6-- კვ.მ,) საკუთრების უფლებით აღრიცხულია ნ-----ა ხ-----ს და სახლთმფლობელობის თანამესაკუთრეთა საერთო საკუთრებაში. ამავე სარეგისტრაციო ჩანაწერის თანახმად, შენობა-ნაგებობები საერთო სასარგებლო ფართობით 205,16 კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი ფართობი 1---- კვ.მ) - აქედან შენობა-ნაგებობები N1, N3, N4, N7 საერთო სასარგებლო ფართობით 1---- კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი ფართობი 86,33 კვ.მ) ნ-----ა ხ-----ს (დაბ. 0-0-1944 წ.) საკუთრებაა, ხოლო შენობა-ნაგებობები N5 და N6 არის უფლების დამადასტურებელი საბუთის გარეშე. უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტად მითითებულია, 1994 წლის 3- დეკემბერს სანოტარო წესით დამოწმებული ანდერძისმიერი მემკვიდრეობის უფლების მოწმობა (რეესტრის N2-1293), დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილება (საქმე N----4), დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 2-----ს განჩინება (საქმე N3/1---) და ქ. თბილისის ტექაღრიცხვის სამსახურის მიერ 20-3 წლის 8 მაისს გაცემული საინვენტარიზაციო გეგმა.

საქმეში წარმოდგენილი 1955 წლის 3 დეკემბრის გადაწყვეტილების საფუძველზე ირკვევა, რომ მოსარჩელე ა----კ გ-----ს ძე პ-----ს უარი ეთქვა მოპასუხე ა----ლ ხ-----ს ეზოს ფართობზე 7- კვ.მ ფართობის ჩამოკლებაზე და მასზე გადაცემაზე. გადაწყვეტილებაში მითითებულია, რომ რაისაბჭოს კომუნალური განყოფილების მიერ გაცემული ცნობის მიხედვით მოპასუხეს არ აქვს მისაკუთრებული მათი ეზოს ნაწილი. მოპასუხის ეზოს ნაწილი არის მოსარჩელის მხარეზე.

ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემების საფუძველზე ირკვევა, რომ ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და მასზე დამაგრებული ლიტერი „ა“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ბ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ვ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ე“ (დამხმარე) და ლიტერი „დ-კ-ვც“ (დამხმარე) აღრიცხულია ნ-----ა ხ-----ს, ე----- გ-----ისა და ტ-----ას თანასაკუთრებად.

დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილების (საქმე N----4) საფუძველზე ირკვევა, რომ ნ-----ა ხ-----ს სარჩელი დაკმაყოფილდა. ქ. თბილისის მერიის ტექნიკური აღრიცხვის არქივის სამსახურს დაევალა შესაბამისი ცვლილების შეტანა და ნ-----ა ხ-----ს სახელზე ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ მიწის ნაკვეთის აღრიცხვა.

დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 2-----ს განჩინებით, ამავე სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილების მე-2 პუნქტი განიმარტა შემდეგნაირად: „დაევალოს ქ. თბილისის მერიის ტექნიკური აღრიცხვის არქივის სამსახურს შეიტანოს შესაბამისი ცვლილება და ნ-----ა ხ-----ს სახელზე აღრიცხოს ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 6-----მ-ზე არსებული ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები, რომელიც განთავსებულია 5-- კვ.მ მიწის ფართობზე.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს მითითებით, საქართველოს კონსტიტუციის 62-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სასამართლოს აქტები შესასრულებლად სავალდებულოა. საქართველოს კონსტიტუციით განმტკიცებული სასამართლო გადაწყვეტილების სავალდებულო ძალა ასახულია, ასევე სამოქალაქო საპროცესო კოდექსში, რომლის მე-10 მუხლის თანახმად, კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გადაწყვეტილებები (განჩინებები, დადგენილები), აგრეთვე თავისი უფლებამოსილების განსახორციელებლად სასამართლოს მიერ აღძრული მოთხოვნები და განკარგულებები სავალდებულოა საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ყველა სახელმწიფო, საზოგადოებრივი თუ კერძო საწარმოსათვის, დაწესებულებისათვის, ორგანიზაციისათვის, თანამდებობის პირისა თუ მოქალაქისათვის და ისინი უნდა შესრულდეს.

სასამართლოს მითითებით, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები ადასტურებს, რომ 20-4 წელს სადავო უძრავ ქონებაზე მარეგისტრირებული ორგანოს მიერ სარეგისტრაციო ჩანაწერი განხორციელებულია სასამართლო გადაწყვეტილებების აღსრულების მიზნით. რის შესაბამისად სასამართლომ მიიჩნია, რომ 20-4 წელს ქ. თბილისში გ-----ს ქუჩა N3--ში მდებარე უძრავ ქონებაზე განხორციელებული სარეგისტრაციო ჩანაწერი კანონშესაბამისია და არ არსებობს ამ მიმართებით სარჩელის დაკმაყოფილების სამართლებრივი საფუძველი.

რაც შეეხება მოსარჩელის სასარჩელო მოთხოვნას, საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს „რეგისტრაციის შესახებ“ 2--5 წლის 14 დეკემბრის N882--56-----06 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის თაობაზე, პირველი ინსტანციის სასამართლომ მიუთითა, რომ როგორც საქმის მასალებით დასტურდება, რომ გ-----ის წარმომადგენელმა 2--5 წლის 2 დეკემბერს განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა უძრავ ნივთზე რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3- და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას დაურთო წარმომადგენლის პირადობის ასლი, საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, ელ. ვერსია. განცხადებაში ასევე არის მითითება N882--5532798 და N882--26----- სარეგისტრაციო დოკუმენტებზე.

საქმის მასალებით ასევე დასტურდება, რომ N882--26----- (რეგისტრაციის თარიღი 28.09.2--2) სარეგისტრაციო განაცხადით გულნ--- ხ-----მა მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და მოითხოვა სათანადო ცვლილებების შეტანა გეგმაში, კერძოდ მომხდარიყო მის სახელზე ერთი მეტრი სიგანის და 3- მეტრი სიგრძის მიწის ფართის (მეზობელ პ-----ის მხარეს) აღრიცხვა და აღნიშნული ცვლილების შესაბამისად ქ. თბილისში გ-----ს ქ. N3--ში მის სახელზე აღრიცხულიყო 6-----მ მიწის ფართი. მხარემ განცხადებას დაურთო სასამართლოს გადაწყვეტილებები, საინვენტარიზაციო გეგმა და სამკვიდრო მოწმობა.

საქმეში წარმოდგენილი 20-9 წლის 11 ივნისს გაცემული სამკვიდრო მოწმობის თანახმად, გულნ--- ხ----- არის 20-8 წლის 24 ნოემბერს გარდაცვლილი ნ-----ა ხ-----ს კანონისმიერი მემკვიდრე მეორე რიგის მემკვიდრეთა წრიდან. მან საკუთრებაში მიიღო ნ-----ა ხ-----ს სამკვიდრო ქონება (უძრავი ქონება შენობა-ნაგებობებით N1, N3, N4, N7, საერთო სასარგებლო ფართობით 1-8.51 კვ.მ, თავის წილ კუთვნილ მიწის ნაკვეთით) მდებარე თბილისი, გ-----ს ქ. N3--ში.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს მითითებით, საქმის მასალებით

დადგენილია, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 20-6 წლის 4 ოქტომბრის განჩინებით ნ-----ა ხ-----ს შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა და 2-----ს განჩინებაში დაშვებული უსწორობა გასწორდა იმგვარად, რომ განჩინების მე-2 პუნქტში მითითებული - „ნ-----მ-ზე არსებული ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები“ - შეიცვალა და ჩამოყალიბდა შემდეგნაირად: „5-- კვ.მ მიწის ფართი, რომელზეც განლაგებულია ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები, რომლებიც არის ნ-----მ მიწის ფართის შემადგენელი ნაწილი.“

საქმის მასალებით ასევე დადგენილია, რომ სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულმა სააგენტომ 2--5 წლის 14 დეკემბერს დაინტერესებული პირის მიერ წარდგენილი დოკუმენტების, ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემების და სარეგისტრაციო სამსახურში დაცული დოკუმენტების საფუძველზე მიიღო N882--56-----06 გადაწყვეტილება გ-----ის მოთხოვნის დაკმაყოფილებისა და რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაციის თაობაზე, რის შესაბამისადაც 2--5 წლის 14 დეკემბერს მომზადდა საჯარო რეესტრის ამონაწერი, რომლის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონებაზე, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3-, (ს.კ. 0-.1-.0-.1--.0-5, დაზუსტებული ფართობი 6--.0- კვ.მ, შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი N1, N2, N3, N4, N5, N6, N7) რეგისტრირებულია ა-----ს (6-- კვ.მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა N2 (ლიტ „ვ“) საერთო ფართობით 82.75 აქედან 40 კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი 3- კვ.მ სარდაფი 10 კვ.მ), დ-----ს (6-- კვ.მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა N2 (ლიტ „ვ“) საერთო ფართობით 82.75 აქედან 32/62 ნაწილი) და გ-----ის (6-----მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობები N1, N3, N4 და N7 საერთო სასარგებლო ფართობით 1-8.51 კვ.მ) საკუთრების უფლება.

სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა, მოსარჩელეთა ახსნა-განმარტებაზე, რომლის თანახმად, გ-----ის მიერ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში წარდგენილი აზომვითი ნახაზი, რომლის საფუძველზეც მოითხოვა მან რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია შესრულებულია დამკვეთის მითითებით ჩრდილოეთ მხარეს ფაქტობრივი საზღვრების უგულებელყოფით და ნახაზი არ ასახავს არსებულ მდგომარეობას, შესაბამისად ს.კ. 0-.1-.0-.1--.0-5-ით რეგისტრირებული უძრავ ნივთის საზღვარი გადის მოსარჩელეთა ეზოში, რის შედეგადაც მათ ადგებათ ზიანი და სწორედ აღნიშნული გარემოების საფუძველზე ითხოვს მხარე გასაჩივრებული რეგისტრაციის შესახებ გადაწყვეტილებების ბათილად ცნობას.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ არ გაიზიარა მოსარჩელის პოზიცია მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით და მიიჩნია, რომ საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებები არ ადასტურებს იმ გარემოებას, რომ სადავო

რეგისტრაციით მოხდა მოსარჩელის მიწის ნაკვეთის ზედდება (გადაფარვა). სასამართლოს მითითებით, საქმის მასალებით დასტურდება, რომ მარეგისტრირებელმა ორგანომ წარდგენილი საკადასტრო აზომვითი ნახაზის და მასთან დაცული დოკუმენტების ურთიერთშესაბამისობის დადგენის შემდეგ მოახდინა ცვლილების რეგისტრაცია, ამდენად, სასამართლომ მიიჩნია, რომ მარეგისტრირებელმა ორგანომ წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, გ-----ის სახელზე, სწორად მოახდინა რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია, ვინაიდან არ არსებობდა რეგისტრაციაზე უარის თქმის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძველი.

სასამართლოს მითითებით, მოსარჩელე ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენელმა ჯერ კიდევ 2--- წლის 11 ოქტომბერს მიმართა განცხადებით სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საკუთრებად აღიარებულ საკარმიდამო მიწაზე, მდებარე თ-----ს ქ. N3- და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას დაურთო: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, მომსახურების საფასურის გადახდის საბუთი, სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია, მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, ელ. ვერსია.

საქმის მასალებში წარმოდგენილი ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემების თანახმად, ქ. თბილისში, თ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და მასზე დამაგრებული ლიტერი „ა“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ბ“ (საცხოვრებელი) და ლიტერი „გ-ვ-ვ'-ვც“ (სათავსოები) აღრიცხულია ვ-----თერ პ-----ისა და ნ----კ გ-----ის თანასაკუთრებად.

დადგენილია, რომ სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 11 ოქტომბრის N8-----03 გადაწყვეტილებით შეჩერდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ პ-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადებაზე. დაინტერესებულ პირს განემარტა, რომ წარდგენილი მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზის ქალაქის ვერსია არ შეიცავდა დაინტერესებული პირის ხელმოწერას. შესაბამისად, წარსადგენი იყო მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, რომელიც ხელმოწერილი იქნებოდა, როგორც უფლებამოსილი, ასევე დაინტერესებული პირის მიერ.

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ 2--- წლის 11 ოქტომბერს ვ-----თერ პ-----ის მიერ დამატებით წარდგენილ იქნა საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, რის საფუძველზეც სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 20 ოქტომბრის N8-----05 გადაწყვეტილებით განახლდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ პ-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადებაზე და სსიპ

საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2-- წლის 20 ოქტომბრის N8-----06 გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილდა ვ-----თერ პ-----ის 2-- წლის 11 ოქტომბრის განცხადება და გაიცა საჯარო რეესტრიდან ამონაწერი, რომლის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, თ-----ს ქ. N3-, (ს.კ.0-1-0-1--0--), დაზუსტებული ფართობი 433.0- კვ.მ, შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი N1, N2, N3, N4, N5) საკუთრების უფლებით 2-- წლის 20 ოქტომბერს აღირიცხა ვ-----თერ პ-----ის (სახლთმფლობელობის თანამესაკუთრე) სახელზე. კერძოდ, მის საკუთრებაში აღირიცხა $\frac{1}{2}$ ნაწილი. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტად მითითებულია ქ. თბილისის ისნის რაიონის სასამართლოს 1-----ილება.

ზემოაღნიშნული გარემოებებით დასტურდება, რომ 2-- წელს მარეგისტრირებელმა ორგანომ სწორედ თავად მოსარჩელის ვ-----თერ პ-----ის მიერ წარდგენილი მოთხოვნისა და სარეგისტრაციო დოკუმენტაციის საფუძველზე მიიღო რეგისტრაციის შესახებ გადაწყვეტილება.

ამასთან, 2--5 წლის 7 ოქტომბრის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის თანახმად ირკვევა, რომ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, თ-----ს ქ. N3-, ს.კ. 0-1-0-1--0--), დაზუსტებული ფართობი 433 კვ.მ. საკუთრების უფლებით 2--5 წლის 7 ოქტომბრიდან აღირიცხა ვ-----თერ პ-----ისა და ლ--ნ გ-----ის სახელზე. თითოეულ პირზე რეგისტრირებულია $\frac{1}{2}$ წილი. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტებია: ქ. თბილისის ი-----8 გადაწყვეტილება, 2--5 წლის 3- სექტემბერს გაცემული N1----- სამკვიდრო მოწმობა, 1986 წლის N0-21-7 სააღრიცხვო ბარათი.

საქმის მასალებით ასევე დგინდება, 2--5 წლის 24 დეკემბერს ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენელმა მ-----ა პ-----მა განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა უძრავ ნივთზე (მდებარე: თბილისი, თ-----ს ქ. N3-) რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას თან ერთვოდა: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, დოკუმენტაცია (882--51-8924), ექსპერტიზის დასკვნა.

დადგენილია, რომ სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57---2-03 გადაწყვეტილებით ვ-----თერ პ-----ის 2--5 წლის 24 დეკემბრის განცხადებაზე შეჩერდა სარეგისტრაციო წარმოება. დაინტერესებულ პირს ეცნობა, რომ განცხადებაზე თანდართული საკადასტრო აზომვითი ნახაზის საფუძველზე ხდებოდა ზედდება საჯარო რეესტრში უკვე რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან. შესაბამისად, წარსადგენი იყო კორექტირებული საკადასტრო აზომვითი ნახაზი და მისი ელ. ვერსია.

ასევე წარსადგენი იყო სათანადო წესით დამოწმებული თანამესაკუთრეთა ურთიერთშეთანხმება განცხადებაზე თანდართული საკადასტრო აზომვითი ნახაზის საფუძველზე უძრავ ნივთზე რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაციასთან დაკავშირებით.

დადგენილია, რომ სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების ვადაში დაინტერესებულ პირს არ წარუდგენია სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების აღმოფხვრის დამადასტურებელი ინფორმაცია - არ წარუდგენია კორექტირებული საკადასტრო აზომვითი ნახაზი და მისი ელ. ვერსია, რის გამოც საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 იანვრის N882--57----2-04 გადაწყვეტილებით, შეწყდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ პ-----ის 2--5 წლის 24 დეკემბრის განცხადებაზე, ვინაიდან სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების ვადაში დაინტერესებული პირის მიერ არ იქნა წარდგენილი შეჩერების საფუძვლის აღმოფხვრის დამადასტურებელი დოკუმენტი.

სასამართლოს მითითებით, ვ-----თ პ-----ის და ლ---ნ გ-----ის სასარჩელო მოთხოვნა „სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების შესახებ“ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57----2-03 გადაწყვეტილების და „სარეგისტრაციო წარმოების შეწყვეტის შესახებ“ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 იანვრის N882--57----2-04 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის თაობაზე მოთხოვნის ნაწილში უსაფუძვლოა და ამ ნაწილში სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

ასევე არ დაკმაყოფილდა სასარჩელო მოთხოვნა საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 მარტის №7---- გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის შესახებ, რომლითაც მხარეს უარი ეთქვა ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე.

2. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები:

ვ-----თ პ-----ისა და ლ---ნ გ-----ის სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

სააპელაციო საჩივრის თანახმად, აპელანტების საკუთრებში რიცხული უძრავი ქონება მდებარეობს თბილისი, ქ. გ-----ს 3--ში. ცნობა-დახასიათების შესაბამისად მიწის ფართი არის 5-- კვ.მ. და არ მომხდარა მითითებული ფართის ცვლილება, არ არსებობს არანაირი დოკუმენტი მიწის ნაკვეთის ცვლილებასთან დაკავშირებით. რაც შეეხება გ-----ის მიერ წარდგენილ სასამართლო გადაწყვეტილებას, მასში მოსარჩელები არც მხარედ არიან მითითებული და არც გადაწყვეტილებაშია მითითებული, რომ

აპელანტების კუთვნილ მიწის ფართი უნდა შემცირებულიყო ანდა მომხდარიყო ცვლილება. ამდენად, პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ არასწორად იქნა შეფასებული ფაქტობრივი გრემოებები, ვინაიდან სადაო რეგისტრაციით მოხდა აპელანტების მიწის ნაკვეთის ზედება (გადაფარვა).

აპელანტთა მითითებით, სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო ვალდებული იყო „სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში მიწის ნაკვეთზე უფლებათა სისტემური და სპორადული რეგისტრაციის სპეციალური წესის და საკადასტრო მონაცემების სრულყოფის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში საკუთარი ინიციატივით შეეცვალა დაზუსტებული საკადასტრო მონაცემებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის საკადასტრო მონაცემები, თუ სარეგისტრაციო დოკუმენტაციით დადგინდებოდა რეგისტრირებული საკადასტრო მონაცემების მიწის ნაკვეთის ფაქტობრივი მდგომარეობასთან შეუსაბამობა და უზრუნველყო ამ მიზნით დაწყებული ადმინისტრაციულ წარმოებაში ყველა დაინტერესებული პირის ჩართვა. აპელანტთა მითითებით, უზუსტობები დადგენილია ადგილზე გამოსვლის დროს შედგენილი დიკუმენტაციის საფუძველზე. სააპელაციო საჩივრის თანახმად, საქმის მასალებით დადგენილია, რომ სადაო რეგისტრაციით მოხდა აპელანტების მიწის ნაკვეთის ზედდება (გადაფარვა).

III ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

3. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება:

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 389-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება აღწერილობითი და სამოტივაციო ნაწილების ნაცვლად უნდა შეიცავდეს საქმის გარემოებებთან დაკავშირებით გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითებას,

შესაძლო ცვლილებების ან დამატებების გათვალისწინებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

4. ფაქტობრივი დასაბუთება:

სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება თბილისის საქალაქო სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით. სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, რასაც იხიარებს სააპელაციო პალატაც.

5. სამართლებრივი დასაბუთება:

სააპელაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ არსებითად სწორად გადაწყვიტა სადავო საკითხი; თავის მხრივ, აპელანტებმა თავიანთ სააპელაციო საჩივარში ვერ გააქარწყლეს პირველი ინსტანციის სასამართლოს სამართლებრივი დასკვნები, ვერ მიუთითეს და ვერ წარმოადგინეს ისეთი არგუმენტები, რომლებზე დაყრდნობითაც შესაძლებელი იქნებოდა საქმეზე დადგენილი ფაქტების სხვაგვარი სამართლებრივი შეფასება;

სააპელაციო პალატა მიუთითებს, რომ საქმეში დაცული 20-4 წლის 7 აპრილის სარეგისტრაციო ჩანაწერის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი, მდებარე: თბილისი, გ-----ს ქუჩა N3-, (ს-----ი, მიწის სარეგისტრაციო N1.1-.1.1--.0-5, ფართობი 6-- კვ.მ.) საკუთრების უფლებით აღრიცხულია ნ-----ა ხ-----ს და სახლთმფლობელობის თანამესაკუთრეთა საერთო საკუთრებაში. ამავე სარეგისტრაციო ჩანაწერის თანახმად, შენობა-ნაგებობები საერთო სასარგებლო ფართობით 205,16 კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი ფართობი 1----- კვ.მ) - აქედან შენობა-ნაგებობები N1, N3, N4, N7 საერთო სასარგებლო ფართობით 1----- კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი ფართობი 86,33 კვ.მ) ნ-----ა ხ-----ს (დაბ. 0-0-1944 წ.) საკუთრებაა, ხოლო შენობა-ნაგებობები N5 და N6 არის უფლების დამადასტურებელი საბუთის გარეშე. უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტად მითითებულია, 1994 წლის 3- დეკემბერს სანოტარო წესით დამოწმებული ანდერძისმიერი მემკვიდრეობის უფლების მოწმობა (რეესტრის N2-1293), დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილება (საქმე N-----4), დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 2-----ს განჩინება (საქმე N3/1---) და ქ.

თბილისის ტექალრიცხვის სამსახურის მიერ 20-3 წლის 8 მაისს გაცემული საინვენტარიზაციო გეგმა.

საქმეში წარმოდგენილი 1955 წლის 3 დეკემბრის გადაწყვეტილების საფუძველზე ირკვევა, რომ მოსარჩელე ა----კ გ-----ს ძე პ-----ს უარი ეთქვა მოპასუხე ა----ლ ხ-----ს ეზოს ფართობზე 7- კვ.მ ფართობის ჩამოკლებაზე და მასზე გადაცემაზე. გადაწყვეტილებაში მითითებულია, რომ რაისაბჭოს კომუნალური განყოფილების მიერ გაცემული ცნობის მიხედვით მოპასუხეს არ აქვს მისაკუთრებული მათი ეზოს ნაწილი. მოპასუხის ეზოს ნაწილი არის მოსარჩელის მხარეზე.

ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემების საფუძველზე ირკვევა, რომ ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და მასზე დამაგრებული ლიტერი „ა“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ბ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ვ“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ე“ (დამხმარე) და ლიტერი „დ-კ-ვც“ (დამხმარე) აღრიცხულია ნ-----ა ხ-----ს, ე---- გ-----ისა და ტ-----ას თანასაკუთრებად.

დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილების (საქმე N----4) საფუძველზე ირკვევა, რომ ნ-----ა ხ-----ს სარჩელი დაკმაყოფილდა. ქ. თბილისის მერიის ტექნიკური აღრიცხვის არქივის სამსახურს დაევალა შესაბამისი ცვლილების შეტანა და ნ-----ა ხ-----ს სახელზე ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ მიწის ნაკვეთის აღრიცხვა.

დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს 2-----ს განჩინებით, ამავე სასამართლოს 20-3 წლის 19 სექტემბრის გადაწყვეტილების მე-2 პუნქტი განიმარტა შემდეგნაირად: „დაევალოს ქ. თბილისის მერიის ტექნიკური აღრიცხვის არქივის სამსახურს შეიტანოს შესაბამისი ცვლილება და ნ-----ა ხ-----ს სახელზე აღრიცხოს ქ. თბილისში, გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 6-----მ-ზე არსებული ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „ვ“ შენობა-ნაგებობები, რომელიც განთავსებულია 5-- კვ.მ მიწის ფართობზე.

საპელაციო პალატის მოსაზრებით, პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად მიუთითა, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 62-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სასამართლოს აქტები შესასრულებლად სავალდებულოა. საქართველოს კონსტიტუციით განმტკიცებული სასამართლო გადაწყვეტილების სავალდებულო ძალა ასახულია, ასევე სამოქალაქო საპროცესო კოდექსში, რომლის მე-10 მუხლის თანახმად, კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გადაწყვეტილებები (განჩინებები, დადგენილები), აგრეთვე თავისი უფლებამოსილების განსახორციელებლად სასამართლოს მიერ აღძრული მოთხოვნები და განკარგულებები სავალდებულოა

საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ყველა სახელმწიფო, საზოგადოებრივი თუ კერძო საწარმოსათვის, დაწესებულებისათვის, ორგანიზაციისათვის, თანამდებობის პირისა თუ მოქალაქისათვის და ისინი უნდა შესრულდეს.

საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები ადასტურებს, რომ 20-4 წელს სადავო უძრავ ქონებაზე მარეგისტრირებული ორგანოს მიერ სარეგისტრაციო ჩანაწერი განხორციელებულია სასამართლო გადაწყვეტილებების აღსრულების მიზნით. ამდენად, 20-4 წელს ქ. თბილისში გ-----ს ქუჩა N3--ში მდებარე უძრავ ქონებაზე განხორციელებული სარეგისტრაციო ჩანაწერი კანონშესაბამისია. მაშასადამე მოსარჩელეთა მოთხოვნა 20-4 წელს ქ. თბილისში გ-----ს ქუჩა N3--ში მდებარე უძრავ ქონებაზე (ფართობი, 6-- კვ.მ, ნაკვეთის N1--/5) განხორციელებული საკუთრების უფლების რეგისტრაციის ბათილად ცნობისა (გადაფარვის ნაწილში) და საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს „რეგისტრაციის შესახებ“ 2--5 წლის 14 დეკემბრის N882--56-----06 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის შესახებ (ასევე გადაფარვის ნაწილში) პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ სწორად არ იქნა დაკმაყოფილებული.

რაც შეეხება სასარჩელო მოთხოვნას, საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს „რეგისტრაციის შესახებ“ 2--5 წლის 14 დეკემბრის N882--56-----06 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის თაობაზე.

საქმის მასალებით დადასტურებულია, რომ გ-----ის წარმომადგენელმა 2--5 წლის 2 დეკემბერს განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა უძრავ ნივთზე რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3- და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას დაურთო წარმომადგენლის პირადობის ასლი, საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, ელ. ვერსია. განცხადებაში ასევე არის მითითება N882--5532798 და N882--26----- სარეგისტრაციო დოკუმენტებზე.

საქმის მასალებით ასევე დასტურდება, რომ გულნ---- ხ-----მა N882--26----- სარეგისტრაციო განაცხადით (რეგისტრაციის თარიღი 28.09.2--2 წელი) მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და მოითხოვა სათანადო ცვლილებების შეტანა გეგმაში, კერძოდ მოითხოვა მის სახელზე ერთი მეტრი სიგანის და 3- მეტრი სიგრძის მიწის ფართის (მეზობელ პ-----ის მხარეს) აღრიცხვა და აღნიშნული ცვლილების შესაბამისად ქ. თბილისში გ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 6-----მ მიწის ფართის მის სახელზე რეგისტრაცია. მხარემ განცხადებას დაურთო სასამართლოს გადაწყვეტილებები, საინვენტარიზაციო გეგმა და სამკვიდრო მოწმობა.

საქმეში წარმოდგენილი 20-9 წლის 11 ივნისს გაცემული სამკვიდრო

მოწმობის თანახმად, გულნ---- ხ----- არის 20-8 წლის 24 ნოემბერს გარდაცვლილი ნ-----ა ხ-----ს კანონისმიერი მემკვიდრე მეორე რიგის მემკვიდრეთა წრიდან. მან საკუთრებაში მიიღო ნ-----ა ხ-----ს სამკვიდრო ქონება (უძრავი ქონება შენობა-ნაგებობებით N1, N3, N4, N7, საერთო სასარგებლო ფართობით 1-8.51 კვ.მ, თავის წილ კუთვნილ მიწის ნაკვეთით) მდებარე თბილისი, გ-----ს ქ. N3--ში.

დადგენილია, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 20-6 წლის 4 ოქტომბრის განჩინებით ნ-----ა ხ-----ს შუამდგომლობა დაკმაყოფილდა და 2-----ს განჩინებაში დაშვებული უსწორობა გასწორდა იმგვარად, რომ განჩინების მე-2 პუნქტში მითითებული - „ნ-----მ-ზე არსებული ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები“ - შეიცვალა და ჩამოყალიბდა შემდეგნაირად: „5-- კვ.მ მიწის ფართი, რომელზეც განლაგებულია ლიტერი „ა“, „ბ“, „ე“, „დ“ და „კ“ შენობა-ნაგებობები, რომლებიც არის ნ-----მ მიწის ფართის შემადგენელი ნაწილი.“

დადგენილია, რომ სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულმა სააგენტომ 2--5 წლის 14 დეკემბერს დაინტერესებული პირის მიერ წარდგენილი დოკუმენტების, ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემების და სარეგისტრაციო სამსახურში დაცული დოკუმენტების საფუძველზე მიიღო N882--56-----06 გადაწყვეტილება გ-----ის მოთხოვნის დაკმაყოფილებისა და რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაციის თაობაზე, რის შესაბამისადაც 2--5 წლის 14 დეკემბერს მომზადდა საჯარო რეესტრის ამონაწერი, რომლის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონებაზე, მდებარე ქ. თბილისი, გ-----ს ქ. N3-, (ს.კ. 0-1-0-1--0-5, დაზუსტებული ფართობი 6--0- კვ.მ, შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი N1, N2, N3, N4, N5, N6, N7) რეგისტრირებულია ა-----ს (6-- კვ.მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა N2 (ლიტ „ვ“) საერთო ფართობით 82.75 აქედან 40 კვ.მ (მათ შორის საცხოვრებელი 3- კვ.მ სარდაფი 10 კვ.მ), დ-----ს (6-- კვ.მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა N2 (ლიტ „ვ“) საერთო ფართობით 82.75 აქედან 32/62 ნაწილი) და გ-----ის (6-----მ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობები N1, N3, N4 და N7 საერთო სასარგებლო ფართობით 1-8.51 კვ.მ) საკუთრების უფლება.

სააპელაციო პალატის მოსაზრებით პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად გაამახვილა ყურადღება მოსარჩელეთა ახსნა-განმარტებაზე, რომლის თანახმად, გ-----ის მიერ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში წარდგენილი აზომვითი ნახაზი, რომლის საფუძველზეც მან რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია მოითხოვა, შესრულებულია დამკვეთის მითითებით ჩრდილოეთ მხარეს ფაქტობრივი საზღვრების უგულებელყოფით და ნახაზი არ ასახავს არსებულ მდგომარეობას, შესაბამისად ს.კ. 0-1-0-1--0-5-ით რეგისტრირებული უძრავ ნივთის საზღვარი

გადის მოსარჩელეთა ეზოში, რის შედეგადაც მათ ადგებათ ზიანი და სწორედ აღნიშნული გარემოების საფუძველზე ითხოვს მხარე გასაჩივრებული რეგისტრაციის შესახებ გადაწყვეტილებების ბათილად ცნობას.

სააპელაციო პალატა პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსგავსად არ იზიარებს აპელანტთა მოსაზრებას მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით და მიიჩნევს, რომ საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებები არ ადასტურებს იმ გარემოებას, რომ სადავო რეგისტრაციით მოხდა აპელანტთა მიწის ნაკვეთის ზედდება (გადაფარვა). საქმის მასალებით დასტურდება, რომ მარეგისტრირებელმა ორგანომ წარდგენილი საკადასტრო აზომვითი ნახაზის და მასთან დაცული დოკუმენტების ურთიერთშესაბამისობის დადგენის შემდეგ მოახდინა ცვლილების რეგისტრაცია, ამდენად, ზემოაღნიშნული სამართლებრივი ნორმებისა და ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით სააპელაციო პალატაც მიიჩნევს, რომ მარეგისტრირებელმა ორგანომ წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, გ-----ის სახელზე, სწორად მოახდინა რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია, ვინაიდან არ არსებობდა რეგისტრაციაზე უარის თქმის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძველი. შესაბამისად, მოპასუხე – სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს თბილისის სარეგისტრაციო სამსახურის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არის კანონშესაბამისი და არ არსებობს, ამ მიმართებით მოსარჩელის არგუმენტების გაზიარების საფუძველი.

რაც შეეხება მოსარჩელის მოთხოვნას „სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების შესახებ“ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57---2-03 და „სარეგისტრაციო წარმოების შეწყვეტის შესახებ“ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 იანვრის N882--57---2-04 გადაწყვეტილებების ბათილად ცნობის შესახებ.

სააპელაციო პალატა მართებულად მიიჩნევს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განმარტებას, რომ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს, როგროც ფუნქციურ-სამართლებრივი ნიშნით შექმნილი ადმინისტრაციული ორგანოს, ერთ-ერთი ძირითადი საჯარო სამართლებრივი უფლებამოსილებაა უძრავ ნივთებზე უფლებათა რეგისტრაცია. საქართველოს კანონმდებლობა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს საკუთრების უფლების წარმოშობის ორი განსხვავებული ფორმით რეგულირების უფლებით აღჭურავს, კერძოდ ერთ შემთხვევაში საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო აწარმოებს საკუთრების უფლების რეგისტრაციას, ხოლო მეორე შემთხვევაში საკუთრების უფლების აღიარებით საკუთრების უფლებით რეგისტრაციას.

„საჯარო რეესტრის შესახებ ინსტრუქციის დამტკიცების თაობაზე“

საქართველოს იუსტიციის მინისტრის 2--0 წლის 15 იანვრის №4 ბრძანების მე-18 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, სააგენტო იღებს გადაწყვეტილებას რეგისტრაციის (მოთხოვნის დაკმაყოფილების) შესახებ, თუ არ არსებობს რეგისტრაციაზე უარის თქმის, სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების ან შეწყვეტის საფუძვლები.

„საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის 21-ე მუხლით დადგენილია სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების საფუძვლები, რომლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მარეგისტრირებული ორგანო იღებს გადაწყვეტილებას სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების შესახებ, თუ სარეგისტრაციოდ წარდგენილ და საჯარო რეესტრში რეგისტრირებული უძრავი ნივთის საკადასტრო მონაცემებს შორის არსებობს ინსტრუქციით განსაზღვრული ზედდება, რომელიც არის უძრავი ნივთის ან მისი ნაწილის საკადასტრო მონაცემების იდენტურობა უფლებარეგისტრირებული უძრავი ნივთის ან მისი ნაწილის საკადასტრო მონაცემებთან (მუხლი 2 „მ“ პუნქტი). საქართველოს იუსტიციის მინისტრის 2--0 წლის 15 იანვრის N4 ბრძანებით დამტკიცებული „საჯარო რეესტრის შესახებ“ ინსტრუქციის 25-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საკადასტრო მონაცემები არის ამ ინსტრუქციით დადგენილი წესით ასახული მიწის ნაკვეთის საზღვრის კონფიგურაციის და ადგილმდებარეობის, მასზე არსებული ნაგებობების, მათ შორის ხაზოვანი ნაგებობების, ასევე სერვიტუტის ან სხვა სამართლებრივი შეზღუდვის ფარგლების შესახებ გრაფიკულად და ტექსტურად გამოსახული ზუსტი ინფორმაცია. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, საკადასტრო აზომვითი ნახაზი არის ამ ინსტრუქციის მოთხოვნათა დაცვით შესრულებული უძრავი ნივთის საკადასტრო მონაცემების ამსახველი დოკუმენტი, მე-3 პუნქტის თანახმად კი, ტერიტორიული სარეგისტრაციო სამსახური ვალდებულია დაეყრდნოს ნებისმიერი ფიზიკური თუ იურიდიული პირის მიერ შესრულებულ საკადასტრო აზომვით ნახაზს, თუ იგი აკმაყოფილებს ამ ინსტრუქციითა და საქართველოს კანონმდებლობით საკადასტრო აზომვითი ნახაზისათვის დადგენილ აუცილებელ მოთხოვნებს.

საკადასტრო მონაცემების აღწერის ტექნიკური პირობები განსაზღვრულია ამავე ინსტრუქციის (სადავო პერიოდში მოქმედი რედაქცია) 26-ე მუხლში, ინსტრუქციის 27-ე მუხლით განსაზღვრულია მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზის ქაღალდის კერსიისთვის დადგენილი მოთხოვნები, ხოლო ინსტრუქციის 3--ე მუხლის თანახმად, საკადასტრო აზომვითი ნახაზის სიზუსტეზე პასუხისმგებლობა ეკისრება უძრავი ნივთის მესაკუთრეს.

„საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის 22-ე მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად მარეგისტრირებული ორგანო იღებს გადაწყვეტილებას სარეგისტრაციო წარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების ვადაში არ იქნა წარმოდგენილი სარეგისტრაციო

წარმოების შეჩერების საფუძვლის აღმოფხვრის დამადასტურებელი ინფორმაცია ან დოკუმენტი.

განსახილველ შემთხვევაში მნიშვნელოვანია ფაქტი, რომ მოსარჩელე ვ-----თერ ვ-----ის წარმომადგენელმა ჯერ კიდევ 2--- წლის 11 ოქტომბერს მიმართა განცხადებით სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საკუთრებად აღიარებულ საკარმიდამო მიწაზე, მდებარე თ-----ს ქ. N3- და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას დაურთო: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, მომსახურების საფასურის გადახდის საბუთი, სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია, მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, ელ. ვერსია.

საქმის მასალებში წარმოდგენილი ტექნიკური აღრიცხვის არქივის მონაცემების თანახმად, ქ. თბილისში, თ-----ს ქ. N3--ში მდებარე 5-- კვ.მ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და მასზე დამაგრებული ლიტერი „ა“ (საცხოვრებელი), ლიტერი „ბ“ (საცხოვრებელი) და ლიტერი „გ-ვ-ვ-ვც“ (სათავსოები) აღრიცხულია ვ-----თერ ვ-----ისა და ნ----კ გ-----ის თანასაკუთრებად.

დადგენილია, რომ სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 11 ოქტომბრის N8-----03 გადაწყვეტილებით შეჩერდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ ვ-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადებაზე. დაინტერესებულ პირს განემარტა, რომ წარდგენილი მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზის ქაღალდის ვერსია არ შეიცავდა დაინტერესებული პირის ხელმოწერას. შესაბამისად, წარსადგენი იყო მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, რომელიც ხელმოწერილი იქნებოდა, როგორც უფლებამოსილი, ასევე დაინტერესებული პირის მიერ.

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ 2--- წლის 11 ოქტომბერს ვ-----თერ ვ-----ის მიერ დამატებით წარდგენილ იქნა საკადასტრო აზომვითი ნახაზი, რის საფუძველზეც სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 20 ოქტომბრის N8-----05 გადაწყვეტილებით განახლდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ ვ-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადებაზე და სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--- წლის 20 ოქტომბრის N8-----06 გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილდა ვ-----თერ ვ-----ის 2--- წლის 11 ოქტომბრის განცხადება და გაიცა საჯარო რეესტრიდან ამონაწერი, რომლის თანახმად, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, თ-----ს ქ. N3-, (ს.კ.0-1-0-1--0--, დაზუსტებული ფართობი 433.0- კვ.მ, შენობა-ნაგებობების ჩამონათვალი N1, N2, N3, N4, N5) საკუთრების უფლებით 2--- წლის 20 ოქტომბერს აღირიცხა ვ-----თერ ვ-----ის (სახლთმფლობელობის თანამესაკუთრე) სახელზე. კერძოდ, მის

საკუთრებაში აღირიცხა $\frac{1}{2}$ ნაწილი. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტად მითითებულია ქ. თბილისის ისნის რაიონის სასამართლოს 1-----ილება.

ზემოაღნიშნული გარემოებებით დასტურდება, რომ 2--- წელს მარეგისტრირებელმა ორგანომ სწორედ თავად მოსარჩელის ვ-----თერ პ-----ის მიერ წარდგენილი მოთხოვნისა და სარეგისტრაციო დოკუმენტაციის საფუძველზე მიიღო რეგისტრაციის შესახებ გადაწყვეტილება. ამასთან, 2--5 წლის 7 ოქტომბრის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის თანახმად ირკვევა, რომ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, თ-----ს ქ. N3-, ს.კ. 0-1-0-1--0--, დაზუსტებული ფართობი 433 კვ.მ. საკუთრების უფლებით 2--5 წლის 7 ოქტომბრიდან აღირიცხა ვ-----თერ პ-----ისა და ლ---ნ გ-----ის სახელზე. თითოეულ პირზე რეგისტრირებულია $\frac{1}{2}$ წილი. უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტებია: ქ. თბილისის ი-----8 გადაწყვეტილება, 2--5 წლის 3- სექტემბერს გაცემული N1----- სამკვიდრო მოწმობა, 1986 წლის N0-21-7 სააღრიცხვო ბარათი.

საქმის მასალებით ასევე დგინდება, 2--5 წლის 24 დეკემბერს ვ-----თერ პ-----ის წარმომადგენელმა მ-----ა პ-----მა განცხადებით მიმართა სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოითხოვა უძრავ ნივთზე (მდებარე: თბილისი, თ-----ს ქ. N3-) რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაცია და ამონაწერის გაცემა. განცხადებას თან ერთვოდა: წარმომადგენლის პირადობის ასლი, დოკუმენტაცია (882--51-8924), ექსპერტიზის დასკვნა.

დადგენილია, რომ სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57---2-03 გადაწყვეტილებით ვ-----თერ პ-----ის 2--5 წლის 24 დეკემბრის განცხადებაზე შეჩერდა სარეგისტრაციო წარმოება. დაინტერესებულ პირს ეცნობა, რომ განცხადებაზე თანდართული საკადასტრო აზომვითი ნახაზის საფუძველზე ხდებოდა ზედდება საჯარო რეესტრში უკვე რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან. შესაბამისად, წარსადგენი იყო კორექტირებული საკადასტრო აზომვითი ნახაზი და მისი ელ. ვერსია. ასევე წარსადგენი იყო სათანადო წესით დამოწმებული თანამესაკუთრეთა ურთიერთშეთანხმება განცხადებაზე თანდართული საკადასტრო აზომვითი ნახაზის საფუძველზე უძრავ ნივთზე რეგისტრირებულ უფლებაში ცვლილების რეგისტრაციასთან დაკავშირებით.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია, რომ სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების ვადაში დაინტერესებულ პირს არ წარუდგენია სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების აღმოფხვრის დამადასტურებელი ინფორმაცია - არ წარუდგენია კორექტირებული საკადასტრო აზომვითი ნახაზი და მისი ელ.

ვერსია, რის გამოც საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 იანვრის N882--57----2-04 გადაწყვეტილებით, შეწყდა სარეგისტრაციო წარმოება ვ-----თერ პ-----ის 2--5 წლის 24 დეკემბრის განცხადებაზე, ვინაიდან სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების ვადაში დაინტერესებული პირის მიერ არ იქნა წარდგენილი შეჩერების საფუძვლის აღმოფხვრის დამადასტურებელი დოკუმენტი.

ზემოაღნიშნული გარემოებების ანალიზის საფუძველზე სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ ვ-----თ პ-----ის და ლ---ნ გ-----ის სასარჩელო მოთხოვნა „სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერების შესახებ“ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--5 წლის 29 დეკემბრის N882--57----2-03 გადაწყვეტილებისა და „სარეგისტრაციო წარმოების შეწყვეტის შესახებ“ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 იანვრის N882--57----2-04 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის თაობაზე - მართებულად არ იქნა დაკმაყოფილებული.

რაც შეეხება სასარჩელო მოთხოვნას საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 მარტის №7---- გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის შესახებ, რომლითაც მხარეს უარი ეთქვა ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე. სააპელაციო სასამართლო პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსგავსად მიიჩნევს, რომ მოთხოვნის ამ ნაწილში სარჩელი ასევე უსაფუძვლოა შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60- მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს ბათილად ცნობს მისი გამომცემი ადმინისტრაციული ორგანო, ხოლო საჩივრის ან სარჩელის შემთხვევაში – ზემდგომი ადმინისტრაციული ორგანო ან სასამართლო. ამავე კოდექსის 185-ე მუხლის თანახმად, თუ ამ თავით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით ადმინისტრაციული წარმოებისას გამოიყენება მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების წესები.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 2---ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ ორგანოს ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვის შედეგად გამოაქვს ერთერთი შემდეგი გადაწყვეტილება: ა) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილების შესახებ; ბ) ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის თაობაზე; გ) ადმინისტრაციული საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად კი ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებულ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის თვალსაზრისით ამოწმებს ადმინისტრაციული ორგანო. ადმინისტრაციული საჩივრის განმხილველი ადმინისტრაციული ორგანო

ვალდებულია შეამოწმოს, აკმაყოფილებს თუ არა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი კანონის იმ მოთხოვნას, რომელიც ადმინისტრაციული საჩივრის წარმდგენ პირს ანიჭებს რაიმე უფლებას ან უპირატესობას.

სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ იმ პირობებში, როდესაც მოსარჩელეთა არცერთი სასარჩელო მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდა და გასაჩივრებული ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები პალატის მიერ მიჩნეულ იქნა კანონშესაბამისად, უდავოა, რომ საჩივრის განმხილველმა ორგანომ საქმის ფაქტობრივი გარემოებების სრულყოფილად შესწავლის შემდეგ მიიღო გადაწყვეტილება საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ და შესაბამისად, არ არსებობს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2--6 წლის 29 მარტის №7---- გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის სამართლებრივი საფუძველი.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ საქალაქო სასამართლომ საქმე განიხილა არსებითი საპროცესო დარღვევების გარეშე, სწორად დაადგინა საქმეზე ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ. აპელანტებმა კი ვერ მიუთითეს ისეთ გარემოებებზე და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102.3-ე მუხლის შესაბამისად ვერ წარმოადგინეს ისეთი მტკიცებულებები, რომლებიც გააბათილებდა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებით გაკეთებულ სამართლებრივ დასკვნებს. შესაბამისად, სახეზე არ არის გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებული გარემოებები, რის გათვალისწინებითაც სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

6. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა:

ზემოაღნიშნული გარემოებების ანალიზის საფუძველზე სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ სწორად იქნა შეფასებული საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, სწორად იქნა განმარტებული სადავო საკითხის მომწესრიგებელი სამართლებრივი ნორმები, რის გამოც არ არსებობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებისა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებულ პროცესუალურ-სამართლებრივი საფუძვლები. შესაბამისად, უცვლელად უნდა დარჩეს მოცემულ საქმეზე თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2--9 წლის 0- მარტის გადაწყვეტილება.

7. პროცესის ხარჯები:

აპელანტთა მიერ სააპელაციო საჩივარზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 150 (ას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით ჩაითვალოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1-ლი, მე-12 მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 386-ე, 390-391-ე, 397-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ვ-----თ პ-----ისა და ლ---ნ გ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2--9 წლის 0- მარტის გადაწყვეტილება დარჩეს უცვლელი.
3. სახელმწიფო ბაჟი გადახდილია.
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო საჩივრით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №6) თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. №7ა), მხარეთათვის დასაბუთებული განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია. იგი იწყება მხარისათვის დასაბუთებული განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან. განჩინების გადაცემის მომენტად ითვლება დასაბუთებული განჩინების ასლის მხარისათვის ჩაბარება უშუალოდ სასამართლოში ან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-78-ე მუხლების შესაბამისად.

მოსამართლე:

გია ბერაია